

DYREKTYWY

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2017/2102

z dnia 15 listopada 2017 r.

zmieniająca dyrektywę 2011/65/UE w sprawie ograniczenia stosowania niektórych niebezpiecznych substancji w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/65/UE ⁽³⁾ w sprawie ograniczenia stosowania niektórych niebezpiecznych substancji w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (EEE) zawiera wniosek do Komisji o zbadanie potrzeby zmiany zakresu stosowania tej dyrektywy w odniesieniu do EEE objętego jej zakresem oraz, w stosownych przypadkach, przedstawienia wniosku ustawodawczego w odniesieniu do wszelkich ewentualnych wyłączeń dotyczących EEE.
- (2) W celu promowania w Unii gospodarki o obiegu zamkniętym należy ułatwiać prowadzenie operacji na rynku wtórnym związanych z EEE, obejmujących naprawę, wymianę części zamiennych, renowację, ponowne użycie i modernizację tego sprzętu. Należy zapewnić wysoki poziom ochrony zdrowia ludzi i ochrony środowiska, w tym poprzez przyjazny dla środowiska odzysk i unieszkodliwianie zużytego EEE. Należy unikać nakładania jakichkolwiek niepotrzebnych obciążeń administracyjnych na uczestników rynku. Zgodnie z dyrektywą 2011/65/UE dopuszcza się, aby EEE nieobjęte zakresem stosowania poprzedniej dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/95/WE ⁽⁴⁾, który byłby niezgodny z dyrektywą 2011/65/UE, mógł być nadal udostępniany na rynku do dnia 22 lipca 2019 r. Jednak po tym dniu zarówno pierwsze wprowadzenie do obrotu EEE niezgodnego z wymaganiami, jak i operacje na rynku wtórnym dotyczące takiego sprzętu są zakazane. Tego rodzaju zakaz prowadzenia operacji na rynku wtórnym jest niespójny z ogólnymi zasadami będącymi podstawą przepisów unijnych mających na celu zbliżenie przepisów dotyczących produktów, w związku z czym zakaz ten należy znieść.
- (3) Niektóre grupy produktów niszowych należy wyłączyć z zakresu stosowania dyrektywy 2011/65/UE, ponieważ ich włączenie przyniosłoby nieznaczne korzyści dla środowiska lub zdrowia oraz doprowadziłoby do powstania nierozwiązywalnych problemów w zakresie zgodności z wymaganiami lub do zakłóceń rynku, których nie można skutecznie wyeliminować za pomocą mechanizmu wyłączenia przewidzianego w tej dyrektywie.
- (4) Piszczalki w organach są wytwarzane przy użyciu szczególnego rodzaju stopu na bazie ołowiu, dla którego nie znaleziono jeszcze alternatywy. Większość organów piszczalkowych znajduje się w tym samym miejscu przez stulecia, a skala obrotu nimi jest znikoma. Z zakresu stosowania dyrektywy 2011/65/UE należy zatem wyłączyć organy piszczalkowe, ponieważ ich włączenie przyniosłoby nieznaczną korzyść pod względem zastąpienia ołowiu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 345 z 13.10.2017, s. 110.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 3 października 2017 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 23 października 2017 r.

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/65/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie ograniczenia stosowania niektórych niebezpiecznych substancji w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz.U. L 174 z 1.7.2011, s. 88).

⁽⁴⁾ Dyrektywa 2002/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 2003 r. w sprawie ograniczenia stosowania niektórych niebezpiecznych substancji w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz.U. L 37 z 13.2.2003, s. 19).

- (5) Dyrektywa 2011/65/UE nie ma zastosowania do maszyn jezdnych nieporuszających się po drogach z pokładowym źródłem zasilania, udostępnianych wyłącznie do użytku profesjonalnego. Jednak w przypadku niektórych maszyn jezdnych nieporuszających się po drogach, na tej samej linii produkcyjnej produkuje się dwie wersje, różniące się jedynie źródłem zasilania (pokładowe albo zewnętrzne). Obie wersje powinny być traktowane w ten sam sposób przez tę dyrektywę. Maszyny jezdne nieporuszające się po drogach z napędem trakcyjnym zasilanym zewnętrznym źródłem energii powinny zatem również zostać wyłączone z zakresu stosowania dyrektywy 2011/65/UE.
- (6) Dla wszystkich stosownych kategorii EEE określonych w załączniku I do dyrektywy 2011/65/UE należy wyraźnie określić warunki wyłączenia odzyskanych z EEE części zamiennych służących do ponownego użycia. Podobnie, z uwagi na fakt, że wyłączenia dotyczące ograniczenia stosowania niektórych niebezpiecznych substancji powinny obowiązywać przez ograniczony czas, należy również wyraźnie określić maksymalny okres obowiązywania istniejących wyłączeń dla wszystkich stosownych kategorii EEE, w tym kategorii 11.
- (7) Po przedłożeniu wniosku o przedłużenie wyłączenia od Komisji wymaga się podjęcia decyzji nie później niż sześć miesięcy przed terminem wygaśnięcia obowiązującego wyłączenia, chyba że szczególne okoliczności uzasadniają inny termin. Nie określono terminu, w którym Komisja ma podjąć decyzję w sprawie wniosków o nowe wyłączenia. Zgodnie ze sprawozdaniem Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 kwietnia 2016 r. w sprawie wykonywania uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych, powierzonych Komisji zgodnie z dyrektywą 2011/65/UE, w praktyce termin ten okazał się niewykonalny w związku z koniecznością przeprowadzenia szeregu obowiązkowych etapów procedury w celu oceny wniosku o przedłużenie wyłączenia. Termin ten nie tylko nie wnosi żadnej dodatkowej wartości do obowiązującej procedury oceny wniosków o przedłużenie, ale także, ze względu na swoją niewykonalność, wywołuje niepewność w przedsiębiorstwach i u innych zainteresowanych stron. Z drugiej strony, ciągłość działalności jest zapewniona, jeżeli uczestnicy rynku mogą opierać się na tym, że obowiązujące wyłączenie zachowa ważność do czasu podjęcia decyzji w sprawie wniosku o przedłużenie. W związku z powyższym należy usunąć przepis dotyczący terminu. Jednak wkrótce po otrzymaniu wniosku Komisja powinna przekazać wnioskodawcy, państwom członkowskim i Parlamentowi Europejskiemu harmonogram przyjęcia decyzji w sprawie tego wniosku. Ponadto ogólny przegląd dyrektywy 2011/65/UE, którego Komisja ma dokonać nie później niż w dniu 22 lipca 2021 r., powinien obejmować określenie realistycznego terminu wydania przez Komisję decyzji w sprawie wniosku o przedłużenie wyłączenia przed wygaśnięciem odpowiedniego wyłączenia.
- (8) Ponieważ cele niniejszej dyrektywy, którymi są przyczynienie się do ochrony zdrowia ludzkiego oraz przyjazny dla środowiska odzysk i unieszkodliwianie zużytego EEE za pomocą ograniczenia stosowania niebezpiecznych substancji w EEE, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, gdyż różnice w przepisach lub środkach administracyjnych przyjętych przez państwa członkowskie mogą tworzyć bariery dla handlu i zakłócać konkurencję w Unii, a tym samym wpływać bezpośrednio na rynek wewnętrzny, natomiast ze względu na skalę problemu i jego wpływ na inne przepisy Unii w sprawie odzysku i unieszkodliwienia odpadów oraz w sprawie obszarów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, takich jak ochrona zdrowia ludzkiego, możliwe jest lepsze osiągnięcie tych celów na poziomie Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 2011/65/UE wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) uchyla się ust. 2;

b) w ust. 4 dodaje się literę w brzmieniu:

„k) organów piszczalkowych.”;

2) art. 3 pkt 28) otrzymuje brzmienie:

„28) »maszyny jezdne nieporuszające się po drogach udostępniane wyłącznie do użytku profesjonalnego« oznacza maszyny z pokładowym źródłem zasilania lub napędem trakcyjnym zasilanym zewnętrznym źródłem energii, których funkcjonowanie wymaga poruszania się bądź ciągłego lub półciągłego przemieszczania się między następującymi po sobie stałymi miejscami pracy.”;

3) w art. 4 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Ust. 1 stosuje się do wyrobów medycznych i przyrządów do nadzoru i kontroli wprowadzanych do obrotu od dnia 22 lipca 2014 r., do wyrobów medycznych do diagnostyki *in vitro* wprowadzanych do obrotu od dnia 22 lipca 2016 r., przyrządów do nadzoru i kontroli w obiektach przemysłowych wprowadzanych do obrotu od dnia 22 lipca 2017 r. i do wszelkiego innego EEE nieobjętego zakresem stosowania dyrektywy 2002/95/WE i wprowadzanego do obrotu od dnia 22 lipca 2019 r.”;

b) w ust. 4 dodaje się literę w brzmieniu:

„ea) wszelkiego innego EEE nieobjętego zakresem stosowania dyrektywy 2002/95/WE i wprowadzanego do obrotu do dnia 22 lipca 2019 r.”;

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Jeżeli ponowne użycie odbywa się w podlegającym kontroli, zamkniętym systemie handlowym przyjmowania zwrotów, a konsument został powiadomiony o ponownym użyciu takich części zamiennych, ust. 1 nie stosuje się do części zamiennych służących do ponownego użycia:

a) odzyskanych z EEE wprowadzonego do obrotu przed dniem 1 lipca 2006 r. i użytych w EEE wprowadzonym do obrotu przed dniem 1 lipca 2016 r.;

b) odzyskanych z wyrobów medycznych lub przyrządów do nadzoru i kontroli wprowadzonych do obrotu przed dniem 22 lipca 2014 r. i użytych w EEE wprowadzonym do obrotu przed dniem 22 lipca 2024 r.;

c) odzyskanych z wyrobów medycznych do diagnostyki *in vitro* wprowadzonych do obrotu przed dniem 22 lipca 2016 r. i użytych w EEE wprowadzonym do obrotu przed dniem 22 lipca 2026 r.;

d) odzyskanych z przyrządów do nadzoru i kontroli wprowadzonych do obrotu przed dniem 22 lipca 2017 r. i użytych w EEE wprowadzonym do obrotu przed dniem 22 lipca 2027 r.;

e) odzyskanych z całego innego EEE, który nie był objęty zakresem stosowania dyrektywy 2002/95/WE i który został wprowadzony do obrotu przed dniem 22 lipca 2019 r. i użytych w EEE wprowadzonym do obrotu przed dniem 22 lipca 2029 r.”;

4) w art. 5 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Dla wyłączeń wymienionych w załączniku III w jego brzmieniu z dnia 21 lipca 2011 r. maksymalny okres obowiązywania, który może zostać przedłużony, o ile nie zostanie ustalony krótszy okres, wynosi:

a) dla kategorii 1–7 i 10 w załączniku I – pięć lat od dnia 21 lipca 2011 r.;

b) dla kategorii 8 i 9 w załączniku I – siedem lat od odpowiednich dat, określonych w art. 4 ust. 3; oraz

c) dla kategorii 11 w załączniku I – pięć lat od dnia 22 lipca 2019 r.”;

b) w ust. 4 dodaje się literę w brzmieniu:

„ba) w ciągu miesiąca od otrzymania wniosku przekazuje wnioskodawcy, państwom członkowskim i Parlamentowi Europejskiemu harmonogram przyjęcia swojej decyzji w sprawie wniosku.”;

c) w ust. 5 uchyla się pierwsze zdanie akapitu drugiego.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia 12 czerwca 2019 r. Niezwłocznie powiadamiają one o tym Komisję.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposób dokonywania takiego odniesienia określany jest przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty najważniejszych przepisów prawa krajowego w dziedzinie objętej zakresem niniejszej dyrektywy.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 15 listopada 2017 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
A. TAJANI
Przewodniczący

W imieniu Rady
M. MAASIKAS
Przewodniczący
